

ЄС надає Україні автономні торговельні преференції

Відповідно до заяви Європейської комісії від 11.03.2014, Європейський Союз в односторонньому порядку надає Україні автономні торговельні преференції. Метою зазначених заходів є одностороннє зменшення або скасування митних зборів ЄС на товари, що походять із України. Застосування автономних торговельних преференцій розпочалося з травня й триватиме до 1 листопада 2014 року.

4,6

стільки тисяч жителів Криму, Донецької, Луганської, Харківської, Херсонської, Одеської та Запорізької областей мають намір виїхати на тимчасове проживання у Львівську область.

Волинські фермери та підприємці передали військовим майже 16 тонн продуктів

Майже 16 т продуктів харчування передали волинські аграрії та бізнесмени військовослужбовцям 51-ї Володимир-Волинської ОМБ, які нині дислокуються у Широкому Лану Миколаївської області. Провізія у супроводі заступника голови ОДА Миколи Собуцького попрямувала до пункту призначення.

У Тернополі чиновники незаконно вилучили землю на понад 8 млн грн

На Тернопільщині посадовцям обласного управління Держземагентства загрожує кримінал через незаконні об'єкти з землею.

Як повідомили у прес-службі прокуратури області, чиновники умисно сприяли одному з комунальних підприємств у отриманні у постійне користування земельної ділянки у Тернополі. Вартість цієї землі сягає понад 8 млн грн, пише ІА ZIK.

«Достовірно знаючи про те, що Тернопільська міська рада не має повноважень розпоряджатися ділянкою, що належить державному оборонному підприємству, посадовці погодили проект землеустрою комунальному підприємству», — зазначили у прокуратурі.

За фактом перевищення службових повноважень чиновниками управління Держземагентства розпочали кримінальне провадження. Підозрюваним інкримінують ч. 2 ст. 364 Кримінального кодексу України.

Волинь готова приймати переселенців зі східних і південних областей України

Як поінформував голова Волинської облдержадміністрації Григорій Пустовіт, нині в області перебувають 97 родин із Криму та сім — зі Східної України. Всі питання, які виникають у переселенців, вирішуються у робочому режимі позитивно. Проблем із працевлаштуванням, медичним, соціальним і пенсійним забезпеченням не виникає.

«15 осіб працевлаштовані, 32 дитини навчаються у школах і виховуються у дитсадках. До органів Пенсійного фонду звернулося 36 людей», — доповів Григорій Пустовіт.

Окрім того, голова ОДА повідомив, що в регіоні сформовано реєстр житла. Зокрема, є тисяча місць у приватному секторі. До того ж готові приймати людей і санаторні заклади, будинки відпочинку й інші соціальні установи.

Волонтери хлопців відмивали, годували, відбивали від «тітушок»

Володимир Мовчан разом із волонтером Наталією Поповою та отцем Романом Бегеєм

Ковельчанина Володимира Мовчана кілька разів поранили на Майдані. Вперше — 18 лютого. Шрапнель застрягла під шкірою голови. Проте, що поранений серйозно, навіть не здогадувався: лікарі перев'язали голову — і Володя повернувся на Майдан. Особливо важку рану отримав уже 20 лютого. З його діагнозом, здавалося б, вижити було неможливо: кульове поранення в обличчя.

Проте він вижив. Оперували у Києві, потім у Кракові. Повернувся в Україну. Кажуть, що він не зможе говорити. Однак сьогодні Володя говорить. Цими днями він — в обласній клінічній лікарні. Йому ще потрібне лікування. Та найстрашніше вже позаду. І все завдяки небагудим дівчатам із Волонтерської сотні Майдану. «Відомості» зустрілися з волонтеркою Наталією Поповою у лікарні, коли жінка провідувала Володимира Мовчана.

— Наша Волонтерська сотня почала діяти 18 лютого. Все розпочалося з того, що мене попросили знайти зайомого у 17-й київській лікарні. Коли приїхала туди, то жакнулася, — розповідає волонтер Наталія Попова. — Я побачила, скільки там волинців. Їм була потрібна негайна допомога. Саме волонтери хлопців відмивали, годували, одягали. Рятували від міліції, відбивали у «тітушок». Виробляли документи... Зараз навіть не можу сказати, як у нас усе виходило. Наша сотня починалася з дев'яток дівчат. До цього ми не були знайомі. Зовсім різні, та з великим бажанням допомогти. Й у нас дещо виходило.

Кажучи, що виходило лише «дещо», пані Наталя явно применшує. Адже саме завдяки зусиллям дівчат Волонтерської сотні десятки майданівців вдалося вивести на лікування до Польщі, попри відсутність документів.

Серед них, до речі, був і Володимир Мовчан.

— Я вже закінчував лікування у Кракові, а в мене ще не було закордонного паспорта, — розказує Володя. — Та я дуже вдячний за все.

— Але ми ще далі боротимемося за Володине здоров'я, — каже Наталя. — У нього є проблеми з оком. Зараз зв'язалися з українцями в США, шукаємо клініку, де б погодилися допомогти.

До честі дівчат із Волонтерської сотні, вони не кидають своїх підопічних навіть після того, як знаходять їм медзаклад, у якому допо-

можуть, гроші на лікування, а й далі стежать за їхніми доллями.

— Найтяжчих хлопців із Майдану нам вдалося вивести в Ізраїль, — згадує Наталя. — Серед них і волинці Артем Запотоцький і Саша Гуч. Я їх супроводжувала. Пам'ятаю, Сашу «не брав» морфій, а болі були жахливі, він лежав і тільки зубами скреготів... Треба було терміново привезти маму. А в неї зі знайомих у столиці — нікого. І тут телефонує моя кума і каже: «Наташа, не хвилюйся. Допоможемо». І вона зустрічає у Києві Сашкову маму, купує їй квиток і садить на літак. Саша, як побачив матір, тільки і сказав: «Нене». Зразу лікування стало ефективнішим. Я хочу сказати, що нам допомагає дуже багато людей. І іноді ця допомога, можливо, на перший погляд, незначна, може бути неоціненною.

— Волонтерська сотня — це єдина організація, де можна було отримати всю інформацію про потерпілих на Майдані, — каже настоятель кафедрального собору Різдва Пресвятої Богородиці Української греко-католицької церкви в Луцьку Роман Бегей. — Ми хотіли допомогти нашим хлопцям, шукали про них інформацію. Я пропонував на українській раді церков, щоб створили комісію для збору відомостей про потерпілих. Тобто їхати до рідних кожної конкретної людини і дивитися, чим ми можемо їй допомогти. Може, дах поремонтувати, роботу знайти. Це називається конкретна допомога окремій людині. Пішли з цією ідеєю в обладміністрацію. Допомоги жодної. Хлопці лежать у лікарні, а там ніхто не має інформації. Для мене це було жахливо. І тут мені кажуть: нічого шукати не треба, є жінка, яка має відомості про всіх. Так ми познайомилися з Наталею.

Сьогодні перед Волонтерською сотнею — нові виклики. Дівчата допомагають бійцям, пораненим на Сході. Не просто допомагають, а подекуди у буквальному сенсі рятують їхні життя. Так було з двома волинцями — бійцями Нацгвардії, які отримали поранення 9 травня у Маріуполі. Їх і ще двох чоловіків оперували лікарі місцевої лікарні. Проте залишатися там було небезпечно, адже по місту ходили озброєні бойовики. Офіційна влада з поміччю зволікала. Волонтер Наталя Воронкова через фонд Коломойського знаходить вертоліт і помагає доставити чоловіків у дніпропетровську лікарню.

— Наш волонтерський досвід дуже нам згодився у сьогоднішній ситуації, — не приховує Наталя По-

пова. — Рідні бійців телефонують нам, а не у міністерства. Наш принцип — знайти людині саме ту клініку, де можуть допомогти, й оплатити лікування. Везти просто «кудись» немає сенсу. Проблема нашого МОЗу в тому, що вони не хочуть визнати, що в Україні не всім хворим можуть допомогти. Лікарів заставляли казати,

Сьогодні перед Волонтерською сотнею — нові виклики. Дівчата допомагають бійцям, пораненим на Сході. Не просто допомагають, а подекуди у буквальному сенсі рятують їхні життя

що наші медики можуть вилікувати і нічого гроші вивозити з України. А це далеко не так. Нам буквально за кожного хворого доводиться боротися. Створена координаційна рада. Входить три лікарі, яким ми довіряємо, з якими стояли на Майдані, волонтер і представник МОЗу. На цій раді приймаємо рішення, куди вивести на лікування. З нами працюють перекладачі, медики зі всього світу. Ми закидаємо документи, визначаємо, хто з лікарів може допомогти, а потім шукаємо кошти...

Ці тендітні дівчата з Волонтерської сотні зуміли допомогти тисячам українців

Сьогодні волонтери допомагають не лише у лікуванні. Зараз вони збирають групу дітей, батьки яких постраждали на Майдані, для оздоровлення у Тулузі (Франція). Сприяють у юридичному оформленні документів.

— Ми допомагаємо писати звернення в Гаазький суд із прав людини. Вважаємо, що проти майданівців було скоєно злочин. Це був розстріл. Ні одна людина з 10 найтяжчих, яких ми вивезли до Ізраїлю, не тримала зброї. Їх було поранено або випадково, або коли вони витягали скривавлених побратимів з-під обстрілу, — каже Наталя Попова.

Вона і сьогодні на передовій. Зараз опікується бійцями, яких розстріляли під Волновахою. Це з її повідомлення у «Фейсбуці» рідні дізналися, що Петро Берчук зі Старої Вижівки вижив у бою під Волновахою: «Берчук Петро, зі Старої Вижівки, 1990 р. н., заявлений Мінборони як померлий, ЖИВИЙ!!! Знайшли в лікарні Харкова! Дружина Оля щаслива... Господи, поможі...».

Таких повідомлень після трагічних подій 22 березня справді чекають у волинських сім'ях, рідні яких поранені та перебувають далеко від домівки.

От і цими днями не без допомоги молоді жінки важкопоранених бійців 51-ї бригади перевезли з Харкова в Київ.

«...Із Харківського військового шпиталю до Києва ДОЛЕТЛИ ЖИВИМИ сім важкопоранених воїнів, — повідомила вона. — Серед них легендарні з 51-ї Волинської ОМБ Андрощук М. О. і Пашенко С. О., вивезені останніми з Волновахи... Щира подяка «Добробуту» і Тетяні Тимошенко за супер-реанімацію! Хто хоче передати в Києві хлопцям передачу, пишть мені, у військовий шпиталь до них доступ поки обмежений...» — написала громадська активістка.

На її переконання, сьогодні допомоги може кожен. Головне — не бути байдужим.

— Зараз багато чоловіків із багатьох родин на Волині мобілізували. У тому ж селі люди можуть допомогти сім'ї город обробити, щось по господарству... Хто чим може, — переконає Наталя. — Зі Сходу очікуємо біженців. Шукаємо родини, які могли б у себе поселити людей. Всяка допомога згодиться. На особливому ж контролі зараз — обмундирування армії.

Розповіді про все, що роблять дівчата з Волонтерської сотні, просто неможливо. За короткий період вони навчилися досконало одному — бути в потрібному місці у потрібний час. Стати з ними поруч може кожен із нас.

Наталя СЛЮСАР